

Μηνναῖον - ΤΗΙ ΚΤ' ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Απόδοσις τῆς Ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς
Θεοτόκου

ΟΡΘΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος α'.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ
ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

ἦ· Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμνάνην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ
ἐστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Τοῦ Μηνναίου ---

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'.

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν
ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ
κατέλιπες Θεοτόκε. Μετέστης πρὸς τὴν
ζωὴν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ
ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ
θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν. (ἐκ γ')

ΙΕΡΕΥΣ

Ἦτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,

ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν
ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Α'.

Τοῦ Μηνναίου ---

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀναβόησον Δαυῖδ, τίς ἡ παροῦσα
Ἑορτή; Ἦν ἀνύμνησα φησὶν, ἐν τῷ βιβλίῳ
τῶν Ψαλμῶν, ὡς θυγατέρα θεόπαιδα καὶ
Παρθένον, μετέστησεν αὐτήν, πρὸς τὰς
ἐκεῖθεν μονάς, Χριστὸς ὁ ἐξ αὐτῆς, ἄνευ
σπορᾶς γεννηθείς· καὶ διὰ τοῦτο χαίρουσι
μητέρες καὶ θυγατέρες καὶ νύμφαι Χριστοῦ,
βοῶσαι· Χαῖρε, ἡ μεταστᾶσα πρὸς τὰ ἄνω
βασιλεία.

Δόξα· καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Ἀναβόησον Δαυῖδ, τίς ἡ παροῦσα
Ἑορτή; Ἦν ἀνύμνησα φησὶν, ἐν τῷ βιβλίῳ
τῶν Ψαλμῶν, ὡς θυγατέρα θεόπαιδα καὶ
Παρθένον, μετέστησεν αὐτήν, πρὸς τὰς
ἐκεῖθεν μονάς, Χριστὸς ὁ ἐξ αὐτῆς, ἄνευ
σπορᾶς γεννηθείς· καὶ διὰ τοῦτο χαίρουσι
μητέρες καὶ θυγατέρες καὶ νύμφαι Χριστοῦ,
βοῶσαι· Χαῖρε, ἡ μεταστᾶσα πρὸς τὰ ἄνω
βασιλεία.

Κάθισμα Β'.

Τοῦ Μηνναίου ---

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ πάντιμος χορὸς, τῶν σοφῶν
Ἀποστόλων, ἠθροίσθη θαυμαστῶς,
τοῦ κηδεῦσαι ἐνδόξως, τὸ σῶμά σου
τὸ ἄχραντον, Θεοτόκε Πανύμνητε,

οἷς συνύμνησαν, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, τὴν Μετάστασιν, τὴν σὴν σεπτῶς εὐφημοῦντες, ἦν πίστει ἐορτάζομεν.

Δόξα· καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Ὁ πάντιμος χορός, τῶν σοφῶν Ἀποστόλων, ἠθροίσθη θαυμαστῶς, τοῦ κηδεῦσαι ἐνδόξως, τὸ σῶμά σου τὸ ἄχραντον, Θεοτόκε Πανύμνητε, οἷς συνύμνησαν, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, τὴν Μετάστασιν, τὴν σὴν σεπτῶς εὐφημοῦντες, ἦν πίστει ἐορτάζομεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ψαλμός Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ραντιεῖς με ὕσσωψ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ το Πνεῦμά

σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Κοντάκιον.

Τοῦ Μηναιίου ---

Ἦχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν· ὡς γὰρ ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Ὁ Οἶκος.

Τείχισόν μου τὰς φρένας Σωτὴρ μου· τὸ γὰρ τεῖχος τοῦ κόσμου ἀνυμνήσαι τολμῶ, τὴν ἄχραντον Μητέρα σου, ἐν πύργῳ ῥημάτων ἐνίσχυσόν με, καὶ ἐν βάρεσιν ἐννοιῶν ὀχύρωσόν με· σὺ γὰρ βοᾷς τῶν αἰτούντων πιστῶς τὰς αἰτήσεις πληροῦν. Σὺ οὖν μοι δώρησαι γλῶτταν, προφοράν, καὶ λογισμὸν ἀκαταίσχυντον· πᾶσα γὰρ δόσις ἐλλάμψεως παρὰ σοῦ καταπέμπεται φωταγωγέ, ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Συναξάριον.

Τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λούππου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἱερομάρτυρος Εἰρηναίου, Ἐπισκόπου Σιρμίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εἰρηναίου, Ἐπισκόπου Λουγδούνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Καλλινίκου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι τριάκοντα ὀκτὼ μάρτυρες, οἱ ἐν Θράκῃ, ξίφει τελειοῦνται.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου τοῦ Σικελιώτου, τοῦ ἐν τῷ ὄρει Νεοτάκου τῆς Εὐβοίας ἀσκήσαντος.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΧΟΡΟΣ

Καταβασίαι τῆς Κοιμήσεως

Ὡδὴ α'. Ἦχος α'.

Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ, ἡ ἱερὰ καὶ εὐκλεὲς Παρθένε μνήμη σου, πάντας συνηγάγετο, πρὸς εὐφροσύνην τοὺς πιστοὺς, ἐξαρχούσης Μαριάμ, μετὰ χορῶν καὶ τυμπάνων τῷ σῷ, ἄδοντας Μονογενεῖ, ἐνδόξως ὅτι δεδόξασται.

Ὡδὴ γ'.

Ἡ δημιουργικὴ, καὶ συνεκτικὴ τῶν ἀπάντων, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις, ἀκλινῇ ἀκράδαντον, τὴν Ἐκκλησίαν στήριξον Χριστέ· μόνος γὰρ εἶ ἅγιος, ὁ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος.

Ὡδὴ δ'.

Ῥήσεις Προφητῶν καὶ αἰνίγματα, τὴν σάρκωσιν ὑπέφηναν, τὴν ἐκ Παρθένου σου Χριστέ, φέγγος ἀστραπῆς σου, εἰς φῶς ἐθνῶν ἐξελεύσεσθαι, καὶ φωνεῖ σοι ἄβυσσος, ἐν ἀγαλλιάσει, τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ὡδὴ ε'.

Τὸ θεῖον καὶ ἄρρητον κάλλος, τῶν ἀρετῶν σου Χριστέ διηγῆσομαι· ἐξ αἰδίου γὰρ δόξης συναῖδιον, καὶ ἐνυπόστατον λάμπας ἀπαύγασμα, Παρθενικῆς ἀπὸ γαστροῦ, τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, σωματωθεὶς ἀνέτειλας ἥλιος.

Ὡδὴ ς'.

Ἄλιον ποντογενές, κητῶν ἐντόσθιον πῦρ, τῆς τριημέρου ταφῆς σου ἦν προεικόνισμα, οὗ Ἰωῆς ὑποφήτης ἀναδέδεικται· σεσωσμένος γὰρ ὡς καὶ προυπέποτο, ἀσινὴς ἐβόα, θύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε.

Ὡδὴ ζ'.

Ἰταμῷ θυμῷ τε καὶ πυρί, θεῖος ἔρως ἀντιπαττόμενος, τὸ μὲν πῦρ ἐδρόσιζε, τῷ θυμῷ δὲ ἐγέλα, θεοπνεύστῳ λογικῇ, τῇ τῶν ὁσίων τριφθόγῳ λύρᾳ ἀντιφθεγγόμενος, μουσικοῖς ὀργάνοις ἐν μέσῳ φλογός, ὁ δεδοξασμένος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'.

Αἰνοῦμεν, ἐνλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Φλόγα δροσίζουσαν Ὁσίους, δυσσεβεῖς δὲ καταφλέγουσιν, Ἄγγελος Θεοῦ ὁ πανσθενής, ἔδειξε Παισί, ζωαρχικὴν δὲ πηγὴν εἰργάσατο τὴν Θεοτόκον, φθορὰν θανάτου, καὶ ζωὴν βλυστάνουσιν τοῖς

μέλπουσι, τὸν Δημιουργὸν μόνον ὑμνοῦμεν,
οἱ λελυτρωμένοι, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν
ὑμνοῖς τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Τοῦ Μηναιίου ---

Ὡδὴ θ'.

Κανὼν Α' τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

Αἰ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, τὴν
μόνην Θεοτόκον.

Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι, ἐν σοὶ
Παρθένε ἄχραντε, παρθενεὺει γὰρ τόκος,
καὶ ζωὴν προμνηστεύεται θάνατος. Ἡ μετὰ
τόκον Παρθένος, καὶ μετὰ θάνατον ζωσα,
σώζοις ἀεὶ, Θεοτόκε, τὴν κληρονομίαν σου.
(δίς)

Τροπάρια.

Αἰ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, τὴν
μόνην Θεοτόκον.

Ἐξίσταντο Ἀγγέλων αἱ δυνάμεις,
ἐν τῇ Σιών σκοπούμεναι, τὸν οἰκεῖον
Δεσπότην, γυναικεῖαν ψυχὴν χειριζόμενον·
τῇ γὰρ ἀχράντως τεκούσῃ, υἱόπρεπῶς
προσεφώνει· Δεῦρο Σεμνή, τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ
συνδοξάσθητι.

Αἰ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, τὴν
μόνην Θεοτόκον.

Συνέστειλε χορὸς τῶν Ἀποστόλων, τὸ
θεοδόχον Σῶμά σου, μετὰ δέους ὁρῶντες,
καὶ φωνῇ λιγυρᾷ προσφθεγγόμενοι·
Εἰς οὐρανίους θαλάμους, πρὸς τὸν Υἱὸν
ἐκφοιτῶσα, σώζοις ἀεὶ, Θεοτόκε τὴν
κληρονομίαν σου.

Κανὼν Β' τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἄγγελοι τὴν Κοίμησιν τῆς Παρθένου,
ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς ἡ Παρθένος
ἀπαίρει, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

Ἄπας γηγενής, σκιοτάτω τῷ πνεύματι
λαμπαδουχούμενος, πανηγυρίζετω δέ,
αὐτῶν Νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν
Μετάστασιν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω·
Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἀγνή
ἀειπάρθενε.

Τροπάρια.

Ἄγγελοι τὴν Κοίμησιν τῆς Παρθένου,
ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς ἡ Παρθένος
ἀπαίρει, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

Δεῦτε ἐν Σιών, τῷ θείῳ καὶ πῖονι, ὄρει
τοῦ ζῶντος Θεοῦ, ἀγαλλιασώμεθα, τὴν
Θεοτόκον ἐνοπτριζόμενοι· πρὸς γὰρ τὴν
λίαν κρείττονα, καὶ θειοτέραν σκηνήν, ὡς
Μητέρα, ταύτην εἰς τὰ Ἅγια, τῶν Ἀγίων
Χριστὸς μετατίθησι.

Δόξα.

Ἄγγελοι τὴν Κοίμησιν τῆς Παρθένου,
ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς ἡ Παρθένος
ἀπαίρει, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

Δεῦτε οἱ πιστοί, τῷ τάφῳ προσέλθωμεν,
τῆς Θεομήτορος, καὶ περιπτυσώμεθα,
καρδίας χεῖλη ὄμματα μέτωπα, εἰλικρινῶς
προσάπτοντες, καὶ ἀρυσώμεθα, ἱαμάτων,
ἄφθονα χαρίσματα, ἐκ πηγῆς ἀενάου
βλυστάνοντα.

Καὶ νῦν.

Ἄγγελοι τὴν Κοίμησιν τῆς Παρθένου,
ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς ἡ Παρθένος
ἀπαίρει, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

Δέχου παρ' ἡμῶν, ὦδὴν τὴν ἐξόδιον,
Μῆτερ τοῦ ζῶντος Θεοῦ, καὶ τῇ φωτοφόρῳ
σου, καὶ θεία ἐπισκίασον χάριτι, τῷ Βασιλεῖ
τὰ τρόπαια, τῷ φιλοχρίστῳ λαῷ, τὴν
εἰρήνην, ἄφεςιν τοῖς μέλπουσι, καὶ ψυχῶν
σωτηρίαν βραβεύουσα.

Ὡδὴ θ'. Καταβασία. Ἦχος α'.

Αἰ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, τὴν
μόνην Θεοτόκον.

Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι, ἐν σοὶ
Παρθένε ἄχραντε, παρθενεὺει γὰρ τόκος,
καὶ ζωὴν προμνηστεύεται θάνατος. Ἡ μετὰ
τόκον Παρθένος, καὶ μετὰ θάνατον ζῶσα,
σώζοις ἀεὶ, Θεοτόκε, τὴν κληρονομίαν σου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἦτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος γ'. Ἀντόμελον.

Ἀπόστολοι ἐκ περάτων,
συναθροισθέντες ἐνθάδε, Γεθσημανὴ τῷ
χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα, καὶ σύ, Υἱέ
καὶ Θεέ μου, παράλαβέ μου τὸ πνεῦμα. (ἐκ
γ')

Οἱ Αἶνοι. Ἦχος δ'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ
Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν
πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ
ὔδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ
ὄνομα Κυρίου.

Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς
ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ
πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα
καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα
καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετά καὶ
πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ
πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ. καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἢ αἶνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πρᾶεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Τοῦ Μηναίου - -

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλήθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Τῇ ἐνδόξῳ Κοιμήσει σου, οὐρανοὶ ἐπαγállονται, καὶ Ἀγγέλων γέγηθε τὰ στρατεύματα, πᾶσα ἡ γῆ δὲ εὐφραίνεται, ὥδῃν σοι ἐξόδιον προσφωνοῦσα τῇ Μητρί, τοῦ τῶν ὅλων δεσπόζοντος,

ἀπειρόγαμε, Παναγία Παρθένε, ἡ τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων ῥυσαμένη, προγονικῆς ἀποφάσεως.

Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τῇ ἐνδόξῳ Κοιμήσει σου, οὐρανοὶ ἐπαγállονται, καὶ Ἀγγέλων γέγηθε τὰ στρατεύματα, πᾶσα ἡ γῆ δὲ εὐφραίνεται, ὥδῃν σοι ἐξόδιον προσφωνοῦσα τῇ Μητρί, τοῦ τῶν ὅλων δεσπόζοντος, ἀπειρόγαμε, Παναγία Παρθένε, ἡ τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων ῥυσαμένη, προγονικῆς ἀποφάσεως.

Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ἐκ περάτων συνέδραμον, Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, θεαρχίῳ, νεύματι τοῦ κηδεῦσαί σε, καὶ ἀπὸ γῆς αἰρομένην σε, πρὸς ὕψος θεώμενοι, τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριήλ, ἐν χαρᾷ ἀνεβόων σοι· Χαῖρε ὄχημα, τῆς Θεότητος ὅλης, χαῖρε μόνη, τὰ ἐπίγεια τοῖς ἄνω, τῷ τοκετῷ σου συνάψασα.

Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὴν ζωὴν ἡ κύησασα, πρὸς ζωὴν μεταβέβηκας, τῇ σεπτῇ Κοιμήσει σου τὴν ἀθάνατον, δορυφορούντων Ἀγγέλων σοι, Ἀρχῶν καὶ Δυνάμεων, Ἀποστόλων Προφητῶν, καὶ ἀπάσης τῆς κτίσεως, δεχομένου τε, ἀκηράτοις παλάμαις τοῦ Υἱοῦ σου, τὴν ἀμώμητον ψυχὴν σου, Παρθενομήτορ Θεόνυμφε.

Τοῦ Μηναίου - -

Δόξα· καὶ νῦν.

Ἦχος πλ. β'.

Τῇ ἀθανάτῳ σου Κοιμήσει, Θεοτόκε
Μήτηρ τῆς ζωῆς, νεφέλαι τοὺς Ἀποστόλους,
αἰθερίους διήρπαζον, καὶ κοσμικῶς
διεσπαρμένους, ὁμοχώρους παρέστησαν τῷ
ἀχράντῳ σου σώματι· οἱ καὶ κηδεύσαντες
σεπτῶς, τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριήλ,
μελωδοῦντες ἀνεβόων· Χαῖρε κεχαριτωμένη,
Παρθένε Μήτηρ ἀνύμφευτε, ὁ Κύριος μετὰ
σοῦ. Μεθ' ὧν ὡς Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν,
ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Μεγάλη Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα
ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν
ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου
δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ
παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ
Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ
Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν
τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς
ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος
Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ
Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε καὶ
αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν
γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν
με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον. Δίδαξόν με
τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός
μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί
σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς
γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **(ἐκ γ')**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ἦχος α'.

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν
ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ
κατέλιπες Θεοτόκε. Μετέστης πρὸς τὴν
ζωὴν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ
ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ
θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.